

РЕШЕНИЕ

№ 12098

гр. София, 26.03.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 23 състав, в публично заседание на 16.03.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Антоанета Аргирова

при участието на секретаря Емилия Митова, като разгледа дело номер **512** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 - чл.178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), вр. чл.40, ал.1 от Закона за достъп до обществена информация (ЗДОИ).
Образувано е по жалба от Я. П. С., чрез пълномощника адв. М. Ш. срещу Решение рег.№93-00-100/29.12.2025 г. на главния секретар на ИА „Медицински надзор“ към МЗ, в частта му, с която е отказан достъп до обществена информация по т.3 (частично) от заявление с вх. №93-00-100/15.12.2025 г.

Наведените основания за оспорване са за допуснати съществени нарушения на административнопроизводствени правила, противоречие с материалноправните разпоредби и целта на закона- 146, т.3, т.4 и т.5 от АПК. С жалбата се твърди, че административният орган не е изложил достатъчно доводи, че исканата информация не е обществена по смисъла на чл. 2, ал. 1 ЗДОИ и не е мотивирал ясно и категорично извода се за недължимост на процесната информация. В случая, разпоредбата на чл. 37, ал. 1, т. 2 от ЗДОИ била неприложима, тъй като в акта липсвала преценка за наличие/ липса на надделяващ обществен интерес, а изпълнителите, за които е поискана информацията, извършвали дейност, която е заплащана със средства по проект, финансиран от държавния бюджет, поради което последните също представлявали задължени

субекти по ЗДОИ. Заявено е и искане за присъждане на разноски.

В съдебно заседание пред АССГ, жалбоподателят не се явява и не се представлява.

Ответникът- главния секретар на ИА „Медицински надзор“ към МЗ, чрез процесуалния си представител юрк. Ф. оспорва подадената жалба и моли за отхвърлянето ѝ. Поддържа, че с предоставянето на информацията, поискана с т.3 от заявлението, се засягали интересите на трети лица. Допълнителни съображения излага в депозираните по делото на 16.03.2026 г. писмени бележки.

Административен съд София- град, след като обсъди релевираните с жалбата основания и доводите на страните в съдебно заседание, прецени събраните по делото доказателства и служебно на основание чл.168, ал.1, вр. чл.146 от АПК провери изцяло законосъобразността на обжалвания акт, намира следното:

Със Заявление, вх. № 93-00-100/15.12.2025 г., постъпило в ИАМН на имейл адрес: [\[електронна поща\]](#), Я. П. С., журналист в OFFNews.bg е поискала от изпълнителния директор на ИАМН достъп до следната обществена информация: „1. Какъв е бюджетът на Националната програма за насърчаване на донорството и подпомагане на трансплантациите през 2025 г. (ако одобреният бюджет е различен от заложения във финансовия план на програмата) ? 2. Какви дейности за насърчаване на донорството са осъществени през 2025 г. ? 3. Кои са изпълнителите по тези дейности и на каква стойност са договорите с тях ? 4. Какви обучения за специалисти са проведени през 2025 г. ? 5. Кои са обучителните центрове и срещу каква сума са организирани курсовете ? 6. Лекари с каква специалност и от кои лечебни заведения са взели участие в тях ? 3. е посочил начин на получаване на информацията - по електронен път на следните адреси: [\[електронна поща\]](#) и [\[електронна поща\]](#).

С писмо с рег. №93-00-100/12.12.2025 г. заявителят е уведомен, че срокът за произнасяне ще бъде удължен с до 14 дни, тъй като исканата обществена информация се отнася до трети лица и е необходимо тяхното съгласие за предоставянето ѝ.

До управителите на „Студио Унико“ ЕООД и управителя на „Европа“ ООД на основание чл. 31 от ЗДОИ са изпратени писма с изх. № 93-00-100/2025 от 12.12.2025 г., с които е поискано да бъде изразено изрично писмено съгласие/несъгласие за предоставяне на търсената информация.

На 14.12.2025 г. на имейл адрес7 [\[електронна поща\]](#) са получени писма (л.25 и л.28 от делото), с които се отказва предоставяне на информация на други лица. От представените разпечатки не може да се установи, кои са авторите на посочените писма.

С Решение рег. №93-00-100/29..2025 г. на главния секретар на ИАМН, оправомощен със Заповед №01-41 от 14.05.2025 г., е постановен частично отказ по т.3 от заявлението, тъй като се засягали интересите на трети лица, които изрично са отказали предоставяне на исканата обществена информация. Посочено е и това, че за част от дейностите услугата е заплатена в хода на изготвяне на административното решение по заявлението, като ИАМН ще отправи до външните изпълнители искане за съгласие по чл. 31 от ЗДОИ за предоставяне на информацията, за което ще се произнесе допълнително. В хода на съдебното производство е представено допълнително решение, с което по задачи III и IV. от Плана за действие по Национална програма за насърчаване на донорството и подпомагане на трансплантацията в РБ 2024- 2028 г. отново е постановен отказ по аналогични съображения-изрично несъгласие на засегнатите трети лица.

При така приетото за установено от фактическа страна, съдът обуславя следните правни изводи:

Преценката за допустимост на жалбата е осъществена с определението от з.з. на 07.02.2026 г. за насрочване на делото в съдебно заседание и не е налице изменение на обстоятелствата, което да налага повтарянето ѝ от съда.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Решението е издадено от компетентен орган –главния секретар на ИАМН по делегация, осъществена с т.6 от Заповед РД 01-41 от 14.05.2025 г. на изпълнителния директор на ИА МД, като възможността за делегиране на правомощието е законово установена в чл.28, ал.2 от ЗДОИ.

Актът е издаден при спазване на съществените изисквания за форма съгласно чл.38 ЗДОИ, вр. чл.59, ал.2 АПК. Издаден е в писмена форма и съдържа основните дължими реквизити (наименование на органа, който го издава; на наименование на акта; адресат на акта; фактическите и правни основания за издаването му; разпоредителна част; указание пред кой орган и в какъв срок актът може да се обжалва; дата на издаване и подпис на лицето, издало акта, с означаване на длъжността му).

Решението, в оспорената му част по т.3 (частично) от заявлението- предмет на делото, обаче, е издадено в нарушение на приложимите материалноправни разпоредби, по следните съображения:

Правото да се търси и получава информация е конституционно признато в чл. 41, ал. 1 и ал. 2 от Конституцията на Република България, като един от правните способности за упражняване на правото на достъп до информация е регламентиран в ЗДОИ. Съгласно чл. 4, ал. 1 ЗДОИ всеки гражданин на Република България има право на достъп до обществена информация при условията и по реда, определени в този, освен ако в друг закон е предвиден специален ред за търсене, получаване и

разпространяване на такава информация. С разпоредбата на чл. 2 , ал. 1 ЗДОИ обществената информация по смисъла на този закон е дефинирана като „всяка информация, свързана с обществения живот в Република България, даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти“. Съгласно чл. 9, ал. 1 ЗДОИ, обществената информация, създавана и съхранявана от органите и техните администрации, е официална и служебна. Официална е информацията, която се съдържа в актовете на държавните органи и на органите на местното самоуправление при осъществяване на техните правомощия - чл. 10 ЗДОИ. Служебна е информацията, която се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация, както и по повод дейността на органите и на техните администрации - чл. 11 ЗДОИ.

ИАМН е задължен субект по смисъла на чл. 3, ал. 1 ЗДОИ. Безспорно е и това, че поисканата със заявлението информация е обществена, от вида служебна обществена информация- създадена и съхранявана от задължения субект във връзка с оперативната работа на агенцията, реализирана и заплатена със средства по проект, финансиран от държавна програма, респ. от държавния бюджет. Следователно поисканата информация е свързана с обществения живот и е от такова естество и характер, че заявителят да може да си състави собствено мнение за работата на ИАМН.

За да не предостави в пълен обем информацията и на практика да откаже предоставянето на информацията по отношение на третите лица – външни изпълнители по Национална програма за насърчаване на донорството и подпомагане на трансплантациите през 2025 г. задълженият по ЗДОИ субект се е задоволил единствено да посочи, че на основание чл. 31 ал. 2 ЗДОИ до тях е изпратено писмо за съгласие, в отговор на което същите изрично за отказали. Липсата на съгласие на изпълнителите по програмата в случая не е годно основание за постановяването на законосъобразен отказ за предоставяне на процесната информация. Изпълнителите по програмата отговарят на условията по чл. 3, ал.2, т.2 от ЗДОИ, тъй като същите се засягат от искането по т.3 от заявлението само по отношение на дейността им, реализирана посредством финансиране със средства от държавния бюджет. На това основание те също са задължени субекти по ЗДОИ и тяхното съгласие не е било необходимо да бъде търсено, а изразената от тях воля е ирелевантна. Отделно от това и без значение за материалната незаконосъобразност на процесния отказ, по преписката липсват и доказателства за противопоставяне на предоставянето на информацията. Действително на 14.12.2025 г. на имейл адрес: [електронна поща] са получени писма (л.25 и л.28 от делото), с които се отказва предоставяне на информация, но същите са без

подател (автор). С представеното пък в съдебно заседание на 16.03.2026 г. решение от 05.02.2026 г., също не е даден пълен отговор на въпрос 3 от заявлението, като е посочено само, че е постъпило изрично несъгласие от едно от третите лица.

По изложените съображения решението в оспорената част е издадено в противоречие с приложимите материалноправни разпоредби- отменително основани по чл.146, т.4 от АПК. След отмяната му, преписката следва да се върне на административния орган за ново произнасяне по процесната част от заявлението.

При този изход на спора и на основание чл.143, ал.1 от АПК, правото на разноси е възникнало за жалбоподателя. То е с своевременно упражнено, като преди приключване на устните състезания е поискано присъждането им (чл.81 от ГПК във вр. с чл.144 от АПК). Доказаните разноси на жалбоподателя са в размер на 5.11 евро (10 лева)- заплатена държавна такса и се възлагат върху ответника.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал.2, предл. 2 и чл. 173, ал.2 от АПК, Административен съд София – град, 23-ти състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение с рег.№93-00-100/29.12.2025 г., издадено от главния секретар на Изпълнителна агенция „Медицински надзор“ към Министерството на здравеопазването за предоставяне на обществена информация в частта, с която се не се предоставя част от исканата обществена информация по т. 3 от заявление с вх. №93-00-100/15.12.2025 г.

ВРЪЩА преписката на главния секретар на Изпълнителна агенция „Медицински надзор“ към Министерството на здравеопазването за ново произнасяне в отменената част от административното решение при съобразяване с указанията по прилагане на закона, дадени в мотивите към настоящото съдебно решение, в 14-дневен срок от уведомяването.

ОСЪЖДА Изпълнителна агенция „Медицински надзор“ към Министерството на здравеопазването да заплати на Я. П. С. с ЕГН [ЕГН] сумата от 5.11 евро (пет евро и единадесет цента), разноси по делото.

Решението е окончателно (чл. 40, ал. 3 ЗДОИ).

Решението да се съобщи на страните.

СЪДИЯ: